

[Kim Behnke]

fra selskabet ARKE; men selv om jeg er utilfreds med, at de nu skal til at dyrke tomater og al mulig anden tant og fjas, er jeg tvunget til fortsat at aftage el fra selskabet og betale for den, uanset hvor høje elpriserne bliver som følge af fallerede sideordnede projekter.

Under debatten i dag kaldte CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, indvendingerne for et halvreligiøst korstog. Nej, det her har intet med religion at gøre. Det drejer sig faktisk om noget så jordisk som arbejdspladser og overlevelse for en lang række virksomheder, og som en del af regeringens grundlag er hr. Peter Duetoft med til at ødelægge livsbetingelserne og ernæringsgrundlaget for en lang række brancher i Danmark. Hvorfor skal Folketinget gøre det? Hvorfor skal elværkerne have lov til at oprette drivhuse her og der og alle vegne eller lægge elinstallationer ind på virksomheder osv.? I dag er der et hav af andre virksomheder, som har deres daglige udkomme ved det, så hvorfor kan elværkerne ikke koncentrere sig om det, de skal gøre – og som de rent faktisk er gode til – nemlig at producere strøm så billigt og så rationelt som overhovedet muligt?

Men argumenterne når ingen vegne. Man har besluttet sig, og her kan man måske sige, at det nærmere er regeringen, der er religiøs, i og med at man fuldstændig ser bort fra alle disse saglige indvendinger. Og de kommer jo ikke bare fra politiske partier her i Folketinget, men rent faktisk også fra mange forskellige berørte parter i det virkelige liv uden for disse tykke mure, hvor man mærker det på egen krop, når ens virksomhed er nødt til at lukke som følge af, at man er blevet underbudt af elværket.

Hr. Peter Duetoft kom også ind på spørgsmålet om konkurrencen inden for EF osv., og det havde jeg jo en debat med hr. Peter Duetoft om under førstebehandlingen. Hvis hr. Peter Duetoft vil genkalde forhandlingen, kan den læses i spalterne 7220 og 7222, og den gik på spørgsmålet om, hvorvidt der bliver dette indre energimarked i EF eller ej. I øjeblikket går det jo nærmest i retning af, at det aldrig bliver til noget; på de områder, hvor det ville være fornuftigt, ønsker den danske regering at forhindre det, men på de områder, hvor det er ufornuftigt, vil man altså tage hul på det nu. Med hr. Peter Duetofts ord ønsker man, at de danske virksomheder – underforstået de danske elværker – skal konkurrere på lige vilkår

med andre EF-landes elværker. Jamen hvor i alverden har vi de lige vilkår, når de danske elværker har en ubegrænset adgang til at hente penge i forbrugernes lommer? Det har intet med lige vilkår at gøre.

Og så fortæller hr. Riishøj disse solstrålehistorier om, hvordan elværkerne nu skal ud og bygge elværker andre steder, og at elværkerne ikke kommer i konkurrence med nogen som helst, fordi de er monopolvirksomheder her i Danmark. Jo, de kommer da i konkurrence med de danske ingeniørvirksomheder og andre store danske virksomheder, som laver udstyret til elværkerne. Værkerne producerer jo ikke selv deres udstyr, de køber tingene andre steder, og hvis de nu kan gå ud og underbyde, kan det altså gå galt for en lang række danske ingeniørvirksomheder; det redegjorde bl.a. Sammenslutningen af Rådgivende Ingeniører jo så glimrende for under deres besøg i Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Hr. Riishøj havde også på et tidspunkt en bemærkning om, at det jo sådan set var ligegyldigt; det blev enten elforbrugerne eller skatteyderne, der kom til at betale regningen, og derfor mente hr. Riishøj, at så var der såmænd ingen grund til at have en diskussion om, hvilken konto det skulle trækkes fra. Se, hr. Riishøj, det, jeg bl.a. forsøger, er at undgå, at regningen overhovedet opstår. Hvis man havde ladet være med at eksperimentere med dyrkning af tomater og kulørte peberfrugter på Masnedøværket, havde der ikke været en regning på 20 mio. kr., som skulle betales. Problemet er, at efter vedtagelsen af dette lovforslag bobler der regninger på 20 mio., 50 mio. og 100 mio. kr. op til overfladen overalt i landet, så hvis hr. Riishøj vil det bedste for elforbrugerne og skatteyderne, medvirker han ikke til at vedtage forslaget, som giver hjemmel til, at de regninger overhovedet fremkommer.

Rent umiddelbart ligger forslaget jo langt fra, hvad vi overhovedet har sympati for i Fremskridtspartiet, så det nemmeste i verden var jo selvfølgelig at sige, at vi overhovedet ikke ville have noget med det at gøre. Men Venstre, De Konservative og også SF har stillet nogle ændringsforslag, som kan være med til ikke at gøre forslaget godt, men i hvert fald at trække nogle af de værste tænder ud af munden på den glubske ulv, man nu slipper løs, og som kan æde dansk erhvervsliv – det drejer sig